

1S kapitola 20.

[1] David uprchl z prorockého domu v Rámě a přišel si Jónatanovi postěžovat: "Co jsem provedl? Jaký je můj zločin? Jaký je můj hřích vůči tvému otci, že mi ukládá o život?" [2] On mu odpověděl: "Toho buď dalek! Nezemřeš. Vždyť můj otec neudělá ani to nejmenší, aniž se mi svěří. Proč by tohle můj otec přede mnou skrýval? Není tomu tak." [3] David se ještě zapřísáhl a odporoval: "Tvůj otec určitě ví, že jsem získal tvou přízeň. Řekl: 'Ať o tom neví Jónatan, aby se netrápil.' Nicméně, jakože živ je Hospodin a jakože živ jsi ty, od smrti mě dělí jen krůček." [4] Jónatan se tedy Davida otázal: "Co chceš, abych pro tebe udělal?" [5] David Jónatanovi řekl: "Hle, zítra je novoluní a já mám sedět s králem u jídla. Propusť mě a já se budu až do třetího dne navečer skrývat v poli. [6] Bude-li mě tvůj otec pohřešovat, řekneš: 'David mě naléhavě prosil, aby si směl odběhnout do svého města Betléma; koná se tam výroční obětní hod pro celou čeleď.' [7] Jestliže řekne: 'Dobře', může být tvůj služebník klidný, jestliže však ho popadne vztek, věz, že se odhodlal k nejhoršímu. [8] Prokaž proto milosrdenství svému služebníku, neboť jsi vstoupil se svým služebníkem ve smlouvu před Hospodinem. Jestliže jsem spáchal nějaký zločin, usmrť mě ty sám. Proč bys mě teď vodil ke svému otci?" [9] Ale Jónatan odpověděl: "Toho buď dalek! Dozví-li se bezpečně, že se můj otec vůči tobě odhodlal k nejhoršímu, neoznámím ti to snad?" [10] David se Jónatana otázal: "Kdo mi oznámí, když ti tvůj otec odpoví tvrdě?" [11] Jónatan Davida vyběděl: "Pojď, vyjdeme na pole." Oba vyšli na pole. [12] Tu řekl Jónatan Davidovi: "Při Hospodinu, Bohu Izraele! Když zítra či pozítří v příhodnou dobu od svého otce vyzvím, že je to s Davidem dobré, tedy k tobě nikoho nepošlu a nebudu ti nic vzkazovat. [13] Ať se mnou Hospodin udělá, co chce! Vzkáži ti, rozhodne-li se můj otec vůči tobě pro to nejhorší. Propustím tě a půjdeš v pokoji. Hospodin buď s tebou, jako byl s mým otcem. [14] Avšak i ty mi prokazuj Hospodinovo milosrdenství, pokud budu živ a nezemřu, [15] a nezpřetřej svazky svého milosrdenství vůči mé rodině nikdy, ani tenkrát, až Hospodin vyhledá Davidovy nepřátele z povrchu země do posledního muže." [16] I uzavřel Jónatan s Davidovým domem smlouvu: "Ať Hospodin volá Davidovy nepřátele k odpovědnosti." [17] Nadto zavázal Jónatan Davida přísahou při své lásce k němu, neboť ho z duše miloval. [18] Jónatan mu řekl: "Zítra bude novoluní, a až si všimnou tvého sedadla, budeš pohřešován. [19] Třetího dne rychle sestup a přijď k místu, kde ses skrýval v den jednání, a zůstaň u kamene Ezelu. [20] Já vystřelím vedle něho tři šípy, jako bych je vypustil na nějaký terč. [21] Hned nato pošlu chlapce: 'Jdi najít šípy.' Jestliže chlapci výslovně řeknu: 'Hle, šípy jsou zde za tebou, seber je', pak přijď, neboť to pro tebe bude znamenat pokoj, nic se ti nestane, jakože živ je Hospodin. [22] Jestliže však řeknu mladíkovi: 'Hle, šípy jsou dál před tebou', pak odejdi, neboť tě posílá Hospodin. [23] Ale slovo, které jsme si dali, já a ty, platí. Hospodin je navěky svědkem mezi mnou a tebou!" [24] David se tedy skryl v poli. Když nastalo novoluní, král zasedl k hodu a jedl. [25] Král se posadil tak jako jindy na sedadlo u stěny, ale Jónatan stál; po Saulově boku se posadil Abnér. Povšimli si Davidova místa. [26] Onoho dne o tom Saul nepromluvil, neboť si řekl: "Přihodilo se mu něco, co jej znečistilo, není čistý." [27] Když však druhého dne po novoluní si opět všimli Davidova místa, otázal se Saul svého syna Jónatana: "Proč Jišajův syn včera ani dnes nepřišel k hodu?" [28] Jónatan Saulovi odpověděl: "David mě naléhavě prosil, aby směl do Betléma. [29] Řekl: 'Propusť mě, naše čeleď má ve městě obětní hod. Můj bratr mi přikázal přijít. Jestliže jsem tedy získal tvou přízeň, rád bych se uvolnil a podíval se na své bratry.' Proto se nedostavil ke královu stolu." [30] Saul vzplanul proti Jónatanovi hněvem a křičel na něj: "Ty synu poběhlice, což jsem to nevěděl, že si Jišajova syna vyvoluješ ke své hanbě i k hanbě klínu své matky?" [31] Po všechny dny života Jišajova syna na zemi neobstojíš ty ani tvé království. Hned pro něho pošli a dej ho přivést ke mně, protože je synem smrti." [32] Jónatan svému otci Saulovi odpověděl a otázal se ho: "Proč má zemřít? Co provedl?" [33] Avšak Saul po něm mrštil kopím, aby ho proklál. I poznal Jónatan, že jeho otec je odhodlán Davida usmrtit. [34] Jónatan, rozpálen hněvem, vstal od stolu a toho druhého dne po novoluní při hodu nejedl, protože se trápil pro Davida, že ho jeho otec potupil. [35] Za jitra vyšel Jónatan na pole podle dohody s Davidem a byl s ním malý chlapec. [36] Poručil svému chlapci: "Běž najít šípy, které vystřelím." Zatímco chlapec běžel, on přes něho vystřelil šíp. [37] Když chlapec přišel k místu, kam Jónatan šíp vystřelil, volal Jónatan za chlapcem: "Není šíp tam dál před tebou?" [38] A Jónatan volal za chlapcem: "Rychle, spěchej, nezastavuj se!" Jónatanův chlapec posbíral šípy a přišel ke svému pánu. [39] Chlapec nic netušil. Jen Jónatan a David věděli, oč jde. [40] Jónatan pak dal svou zbroj chlapci, kterého měl s sebou, a poručil mu: "Jdi, zanes to do města." [41] A chlapec šel. Tu povstal David od jižní strany, padl tvář k zemi a třikrát se poklonil. Políbili se a plakali jeden pro druhého, až se David vzchopil. [42] Jónatan řekl Davidovi: "Jdi v pokoji. Co jsme si my dva v Hospodinově jménu přísahali, toho ať je Hospodin navěky svědkem mezi mnou a tebou i mezi mým a tvým potomstvem."